

Títol : Una rosa per a Roser
Autora : B.M.O.

L'alzheimer i la Roser. 72 anys, amb prou feines parla ni es mou. Conviu amb Daniel, el seu abnegat marit, que després del seu infart té prohibit tot esforç. Els 100 kg de Roser van demanar a la nostra empresa 2 treballadores familiars a diari per deixar-la arreglada i posada al vehicle del seu Centre de Dia.

17 de març, aniversari de Roser.

8:00 Riiing!: Patri faltarà avui a causa d'una grip. Hauré d'arreglar-me-les sola amb el torn. Porto a Roser una rosa de part nostra.

8:05 Ding, dong! Daniel contrariat perquè vinc sola. Té cardiòleg i no es podria quedar a casa amb Roser si no arribem a temps al transport. Em calço davantal i els guants recordant que tinc formació per moure pacients sense fer servir força. Respiro.

8:10 Smuac! Petó al front de Roser. Felicitats. Somriu amb la flor. Trec les cames del llit per alçar després el cos. Daniel, ansiós, intervé. Benintencionat però descoordinats: Roser va relliscant lent des de les nostres mans fins a quedar asseguda a terra

8:15 "Ai mi mami", crits sonors de Roser. Daniel i jo: "Ni vostè ni jo ho aconseguirem amb la força..."

8:25 Toc, toc, toc!: veí que treballa de nit: "si us plau, necessito poder dormir sense sorolls"... Mmm, noi jove, i sembla finalment educat i sensible. Ajudarà!

Foto del dia, 9:00, retrat de trio: jove en pijama i sabatilles, dona madura amb davantal, home gran amb abric. Tots tres bufen somrients saludant a un cotxe on ha pujat la cadira de rodes de Roser. Porta una rosa en la ma i diu suau "Ai mi mami"